

મોખદલો

(વડોદરા રાજ્યના તમામ મોકલોને ખાસ
ઉપયોગી પુસ્તિકા.)

લેખક અને પ્રકાશક :

સોમનાથ મહાનુભાવ દેવે.

વ્યવસ્થાપક : પરોપકાર કાર્યાલય

સુ. પાનસર (ઉત્તર ગુજરાત)

આવૃત્તિ ૧ લી

સંવત ૧૯૮૬

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૩૦

દિનમત રૂ. ૦-૩-૦.

પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૦-૬

વાંચો અને વંચાવો

પુસ્તક તથા પત્રિકાઓની છુટક નકલના
ભાવતાલ.

	કિંમત	પોસ્ટેજ
૧ વેકનો ટીકા વાળો ધારો.	૦-૩-૬	૦-૦-૬
૨ બાળ લગ્ન	૦-૨-૦	૦-૦-૬
૩ ધરચારની મંજુરી	૦-૩-૬	૦-૦-૬
૪ માપણીનું વર્ગમૂળ	૦-૨-૦	૦-૦-૬
૫ મોંબલો	૦-૩-૦	૦-૦-૬
૬ આયપત વેરો	૦-૩-૬	૦-૦-૬
૭ હમો અને બેરાણુ	૦-૩-૦	૦-૦-૬
૮ ચૈદશીયા ટોળી કે ચંડાળ ચોકડી	૦-૪-૦	૦-૦-૬
૯ પટેલ પાડો કે સુડી વચ્ચેની સોપારી	૦-૩-૦	૦-૦-૬

દરેક પત્રિકાની કિંમત રૂ. ૦-૦-૬ અને પોસ્ટેજ
રૂ. ૦-૦-૬ છે,

સુચના

નં. ૧ થી ૫ સુધીનાં પુસ્તક હાલ તૈયાર છે. નં.
૬ નું છપાય છે અને નંબર ૭ થી નંબર ૯ સુધીનાં
તા. ૩૧-૧૨-૩૦ સુધીમાં છપાઇને બહાર પડવાનાં છે.
એક રૂપિયાથી ઓછુ વી. પી. કરતા નથી માટે એથી
ઓછી કિંમતનાં પુસ્તક જોઇએ તો ક્વરમાં પોસ્ટ ટીકાટો
મોકલવી.

લખો. સોમનાથ મ. દવે.

વ્યવસ્થાપક, પરોપકાર કાર્યાલય

મુ. પાનસર (ઉત્તર ગુજરાત)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૨૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મોં જાહલો

વિષય હે ૨૩૬૮૨ : ૨૩૬૮ : ૬, ૪૩

મોંબદલો

(વડોદરા રાજ્યના તમામ એકુતોને
ખાસ ઉપયોગી પુસ્તિકા.)

લેખક અને પ્રકાશક :

સોમનાથ મહાસુખરામ દવે.

વ્યવસ્થાપક : રોપકાર કર્મદાય

મુ. પાનસર (ઉત્તર ગુજરાત)

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૮૬

સને ૧૯૩૦

કિંમત રૂ. ૦-૩-૦.

પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૦-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌંપીરાઈટ-સંગ્રહ

ગ્રાહકોને વિનંતી.

પંદર પંદર દિવસના શરીરે બાઝેલા મેલના થર ધોવા માટે,
મારા ખેડુત બાપ્તઓ કુરસદ મેળવી શક્યા હોય એવો અગીયારસ
કે અમાંસનો પવિત્ર દિવસ હોય ત્યારે; એકાદ રાત્રે ગામના ખેડુતોને
એકઠા કરી, આ પુસ્તિકા જાહેર રીતે વાંચી બતાવવા કૃપા કરજો.

પુસ્તકમાં મોંબદલાનો વિષય ઘણી સહેલી રીતે સમજાવ્યો છે.
જતાં કંઈ હકિકત ન સમજાય તો ખુશીથી લખી પુછજો. જવાબ માટે એક
આનાની પોસ્ટ ટીકીટ બીડવી. લી. સેવક.

મુ. પાનસર (ઉત્તર-ગુજરાત)

સોમનાથ મ. દવે.

તા. ૫-૬-૧૯૩૦

વ્યવસ્થાપક, પરાંપકાર કાર્યાલય

ધી “ સૂર્યપ્રકાશ ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પટેલ મૂળચંદ્રભાઈ ત્રીકમલાલે
છાપી. ડૉ. પાનકાર નાકા—અમદાવાદ.

અર્પણ પત્રિકા

શ્રીયુત શ્રીમાન બહેચરભાઈ માતીભાઈ પટેલ
કડી પ્રાંત પંચાયતના સભાસદ.
મુ. ડીંગુચા (તા. કલોલ)

વંદે માતરમ્

આપ પાટીદાર છો. વળી આપનો મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે. ખેડુતનો ધંધો સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે કારણ કે એ ધંધો કરનારો લક્ષ ચોરાસીના ફેરામાં પડતો નથી. ખેડુત ધરતીનો પુત્ર છે. ખેડુત લાખો જીવોનું પાલન કરનારો છે. ખેડુત રાજાઓનાં રાજ્ય નભાવે છે. ખેડુત માગણુનો માળવો છે. ખેડુત કારીગર મજૂરનું કલ્પ વૃક્ષ છે. ખેડુત મોટી કાદિવાળા વાણીયા વેપારીની કામદુર્ગા ગાય છે. ખેડુત સૌને આપી છુટે છે પણ લેતો કાઢની પાસેથી નથી. ખેડુત અમલક છે. અને આ કારણે ખેડુતનાં રોમે રોમ પ્રભુતા પ્રગટી રહેલી છે. જેનામાં કુડ નથી, જેનામાં કપટ નથી. જે ઇશ્વરના ભરોસે જીવે છે. જે જાત મહેનતનું ખાઢને દિવસ ગુજારે છે. આવા મુક્તિ માર્ગના અધિકારી ખેડુતના શિરેથી, ઉત્પાત ઓછો કરવા લખેલું આ પુસ્તક; આપ ખેડુત હોવાથી આપને જ અર્પણ કરું છું, તો તેનો સ્વીકાર કરવા કૃપા કરશે.

તા. ૫-૬-૧૯૩૦

લી. સેવક.

મુ. પાનસર (ઉત્તર-ગુજરાત)

સોમનાથ મ. દવે

પ્રસ્તાવના

વડોદરા રાજ્યમાં મોંઘદારા સંબંધી સરકારી કાયદો લાલ હયાતિ ધરાવે છે, તેથી લોકોને રંજીત થાય છે એમ કેટલાક ભાષ-
ઓનું કહેવું છે. પરંતુ મને તો એ કાયદો પ્લીટીશ હિંદ અને મુંબઈ
ઇલાકાના કોઈ પણ રાજ્ય કરતાં, ખેડૂતના હિત માટે વધુ અનુકૂળતા
વાળો લાગે છે. એ કાયદાનો અમલ કરનારામાંથી કેટલાંક પિશાચ
વૃત્તિનાં માનવી, તેમના પાપી પેટનો ખાડો પુરવા માટે કેટલાક પ્રસંગે
ભોળા ખેડૂતોને હેરાન હેરાન કરી શકે છે, તેનું કારણ કાયદો નથી
પણ હેરાન થનારાઓની અજ્ઞાનતા અને જુડી જજ્ઞાન છે. શ્રીમંત
સરકાર મહારાજ સાહેબે કૃપાવંત ચર્ચ ફરજિયાત કેળવણીનું ધોરણ
લાગુ પાડ્યું છે અને તેથી ખેડૂતનાં બાળકો એ અક્ષર ભણ્યાં છે.
એટલે હવે અજ્ઞાનતાનો લોપ થવા બેઠો છે. માત્ર સત્યતા અને
નિડરતા આવે તો શયતાનોને વશ કરવામાં જરાપણ વિલંબ લાગે
એવું નથી.

આ પુસ્તિકા નાનકડી છે એટલે તેની પ્રસ્તાવના પણ નાનકડી જ
હોવી ઘટે. તેથી વધુ વિવેચન ન કરતાં એટલી જ વિનંતી કરું છું કે,
વડોદરા રાજ્ય જેને પેટના દિકરા સમાન ગણે છે એવા કામદુર્ગા ગાય
જેવા ખેડૂત ખાતેદારોના શિરેથી મોંઘદારાની કનડગતો થતી હોય
ત્યાંથી બંધ થાય એવી આશાએ આ પુસ્તિકા મેં લખી છે એટલે
ખેડૂત ભાઈઓ તેનો સારા પ્રમાણમાં લાભ ઉઠાવશે તો મારો પ્રયત્ન
સફળ થયો સમજીશ.

લી. સેવક,

મુ. પાનસર (ઉત્તર-ગુજરાત)

સોમનાથ મ. દવે

મોંબદલો.

(૧) સરકારી દફતરે ખાતેદાર યા માલધણી તરીકે જે માણસનું નામ ચાલતું હોય તે કાઢી નંખાવી તેના બદલે બીજા માણસનું નામ દાખલ કરાવવું એને આપણ મોં બદલો કહીએ છીએ. મોં બદલો ફોને કહેવો તે સૌ કોઈ સારી રિતે સમજે છે એટલે તે સમજાવવા માટે વધુ દલીલમાં ન ઉતરતાં કંઈ વિગતોનો સમાવેશ મોંબદલામાં થતો નથી તે દષ્ટાન્ત રૂપે આ નીચે બતાવીએ છીએ.

“વ. હુ. નં ૧ આ. પ. તા. ૨૬-૬-૧૯૧૨ પૃષ્ઠ ૨૧૭૫” ના આધારે.

અ તથા બ ની જમીન સઢૈં વખતે એક બીજાના ખાતે અવળ સવળ ચઢી ગઈ હોય તો તે ભુલ સુધારવી પડે તેને મોંબદલો કહેવાય નહિં.

અ વૃદ્ધ થવાથી પોતાની સાથે સમાઈક રહેતા પોતાના છોકરા બ ના નામે જમીન કરી આપે તો તે કૃત્ય મોંબદલો ગણાય નહિં.

અ નો વારસ બ છે. પણ અ મૈયત થાય તે વખતે બ પર-દેશ હોવાથી ક ના નામે અ ની જમીન દાખલ કરવામાં આવે અને પછી બ આવે ત્યારે ક ના ખાતેથી બ ના ખાતે જમીન ચઢાવવામાં આવે તે કૃત્ય મોંબદલો ગણાય નહિં.

જે કૃત્યનો સમાવેશ મોંબદલામાં થતો નથી તેવું નામફેર ગમે ત્યારે કરાવવામાં આવે તોયે મુદતના બહાને તેવાનો દંડ થઈ શકે નહિં એ દેખીતું છે.

(૨) નોંધેલો ખાતેદાર અગર વરિષ્ઠ ધારણ કરનાર મૈયત થાય કે પરાગંદા થાય તે તારીખથી છ મહિનાની અંદર, તેના

વારસોએ અગર કાયદેસર પ્રતિનીધિયોએ અથવા કબજેદારોએ મરનારનું નામ કમી કરી પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા અરજી કરવી જોઈએ. સ્વત્વાર્પણ (વેચાણ, બક્ષીસ, ધર્માદા વિગેરે) થી તેવો વ્યવહાર થયા તારીખથી અને દિવાની ન્યાયાધિશીના હુકમનામા આધારે અગર દિવાની ન્યાયાધિશીમાંથી હરરાજમાં રાખ્યાને કારણે મોં બદલો કરાવવાનો તે પણ રાખ્યા તારીખથી અથવા હુકમનામું થયા તારીખથી છ મહિનાની અંદર કરાવી લેવાની અરજી આપવી જોઈએ.

(૩) ઉપરના પ્રસંગે છ માસ સુધી મોંબદલો કરાવવાની અરજી ન આપે તેનો, તે વ્યવહાર થયા તારીખથી મોંબદલો કરાવવાની અરજ દાખલ કરવામાં આવે તે તારીખ સુધીની મુદત ગણી; દર વરસે અગર વરસના ભાગે નવા થનાર ખાતેદારનો એક વર્ષનો રૂ. ૧ થી ૫ સુધી દંડ કરવામાં આવે છે.

પરંતુ એમ ઠરેલું છે કે, ગમે તેટલાં વર્ષે મોંબદલો કરાવવામાં આવે તો પણ; મોંબદલાવાળો જમીનના દુપટ આકાર કરતાં વધુ દંડ થઈ શકે નહિ. અને રૂ. ૧) થી ઓછો દંડ કોઈ પ્રસંગે થઈ શકે નહિ. બહારખલી જમીન હોય તો એક પટથી વધારે દંડ થતો નથી અને ચાકરીયાત જમીન હોય તો ખીલકુલ દંડ થતો નથી. કારણ કે ચાકરીયાત જમીનના મોંબદલા કરાવી લેવાની ફરજ ચાકરીયાત જમીન ધારણ કરનારની નથી પણ પટેલ તલાટીની છે. વળી ભાષાઓ ભાગની વહેંચણીના મોંબદલા વહેંચણુ થયા પછી ગમે ત્યારે કરાવવામાં આવે તો પણ તેનો દંડ થતો નથી. કારણ કે વહેંચણુ એ કોઈ પ્રકારનું સ્વત્વાર્પણ નથી.

(૪) કેટલાક પ્રસંગે અભણ ગામડીયાઓને ચૌદશીયાળ એવું સમજાવે છે કે, ખેતર રાખ્યે ૨૦ વર્ષ થયાં. કાકા વર્ષે દહાડે ૫ રૂપીઆ દંડ કરશે તોયે રૂ. ૧૦૦ દંડના થશે. રૂ. ૨૫ આપો તો કારકુન પાસે જઈ આવું અને ઓછો દંડ થાય એવી ગોઠવણ કરે. ભોળા ગામડીયાને આવાં ઉઠાં ભણાવી, ચૌદશીયાળ રૂ. ૨૫ કાઢી ખાય છે. અને ૩ વીઘાં જમીનનો આકાર રૂ. ૫ હોય તેનો દુપટ રકમ સુધી એટલે રૂ. ૧૦ સુધી દંડ થાય એટલે ૯૦ રૂપીઆનો નફો કરી આપ્યો એમ કહી ખતાવે છે. વળી ગાંડના ભાડે ગયો આવ્યો અને ઉન્દાળાના ખરા તડકે રખડ્યો એવો ઉપકાર ખતાવી, ખીચારા ખેડુત પાસે એકાદ ભોર લાકડાં તણાવે છે એ જુદાં. ખેડુત જો ચૌદશીયાળનાં આવાં કારસ્થાન સમજતો હોય તો, રૂ. ૨૫ નાહકના શા માટે આપે ? પણ અફસોસ છે કે ઇશ્વરને ઓળખનારો ખીચારો ખેડુત આવા પરદુઃખભંજનોથી ઠગાઈ પડે છે. અને એ માનવ પિશાચો સરકારી કાયદાના બહાને ખોટે ખોટી દહેશતો ખેડુતોના અંતરમાં ઠસાવી દે છે. ખેડુતો ખાલી થતા ક્યારે અટકશે કે જ્યારે તેઓ સમજતા થશે કે સરકારી કાયદો ચૌદશીયા લોકો કહી ખતાવે છે એવો સખ્ત નથી ત્યારે !

નોંધણી ખાતેદાર તરીકે નામ નોંધાવવાના હક્કનો દાખલો મેળવવા સારું, કાંઈ પ્રસંગે દિવાનીમાં જવું પડે તો; મોંબદલો કરાવવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો ત્યારથી તે દિવાની દાવો ચાલે ત્યાં સુધીની મુદત, દંડને પાત્ર ગણાતી નથી. દાખલો મેળવ્યા પછી જ મહિનામાં એ દાખલો રજુ કરીને મોં બદલો ન કરાવે તેનોજ દંડ

થાય છે. વળી એક ખાતુ એક કરતાં વધુ સખસોને નામે દાખલ
 હશે તે પ્રસંગે સર્વથી પહેલી અરજી મોંઘદા માટે આપવામાં
 આવી હોય ત્યાં સુધીનોજ દંડ થાય છે. પટેલ તલાટી આગળ
 અરજી રજુ કરવામાં આવે તે તારીખ સુધીની મુદત દંડ માટે
 ગણાય છે. કદાચ એક ખાતુ એક કરતાં વધુ સખસોના ખાતે હોય
 તેમાંથી એક કરતાં વધુ સખસો મૈયત કે પરાગંદા થયા હોય અથવા
 એક કરતાં વધુ સખસોએ સ્વત્વાર્પણ કર્યું હોય અગર એક કરતાં
 વધુ સખસોનો દિવાની ન્યાયાધિશીમાંથી હક્ક મેળવવાના કારણે મોં
 ઘડો થવાનો હોય તો જટલાનાં નામ નોંધવાનાં હોય તેટલાનાં
 નામ માટે ખાતાદાર દીક અથવા હક્ક મેળવનાર દીક મુદત જુદી
 જુદી ગણવામાં આવે છે. પણ જો બહારખલી જમીનના ધારણ કર-
 નારની જગોએ નામ નોંધવાનું હોય તો તે કામમાં બહારખલી પત્રકે એક
 કરતાં વધુ સખસોનાં નામે જમીન હોય અને તેમાંથી એકાદ માણસ
 મૈયત થવાથી મૈયતના ભાગની જમીનના આકાર ઉપર અને કેટલામો
 ભાગ છે એ નક્કી થઈ શકતું ન હોય તો તમામ ધારણ કરનારાઓનો
 સરખો ભાગ છે એમ ગણી ભાગે પડતી જમીન ઉપર દંડ લેવા
 કરાવ્યું છે. ઉપર પ્રમાણેના દંડ છ મહિના સુધી મોંઘદા અરજ
 આપવામાં ન આવે તોજ થાય છે એ વાત જુલવી નહિ. દેવ-
 સ્થાનના સદરે ચાલતી જમીન, વારસ સિવાય ત્રાહીત સખસના નામે
 દાખલ કરવામાં આવે ત્યારે; ગમે તેટલી મુદત થઈ હોય તો પણ
 દંડ લેવો નહિ એમ ઠરાવેલું છે. સ્વત્વાર્પણ જેટલી વખત થયું
 હોય તેટલી વખતનો જુદે જુદી મુદત ગણીને મોંઘદા વખતે
 દંડ કરવામાં આવે છે. દાખલા તરીકે અ ના ખાતાની જમીન અ
 એ જ ને વેચી. જ એ બે વર્ષ સુધી મોંઘદો ન કરાવ્યો અને

પછી તેણે ક ને વેચી. ક વેચાણ રાખ્યા પછી ૧૨ મહીને મોં-
બદલો કરાવવા જાય તો કનો દંડ કુલ ૩ વર્ષનો થાય છે, એ
વર્ષનો જ એ મોંબદલો ન કરાવ્યો તેનો અને એક વર્ષનો ક
એ મોઢું કયું તેનો.

કેટલાક માણસોને ચૌદશીયા લોકો પૈસા ખાધને દંડમાંથી
ઉગરવાનો એવા પણ ઇલાજ બતાવે છે કે, મુળ વેચાણ લેખ ૨૦
વર્ષ ઉપર થયો છે તેથી રૂ. ૧૦૦ દડ થશે માટે હાલ નવો વેચાણ
દસ્તાવેજ બનાવો. અને મોંબદલો કરાવી લ્યો એટલે દંડ નહિ થાય.
તલાટીનું મન મનાવવું પડશે ! આ ઇલાજ પ્રમાણે ચાલે તેનો
દંડ થતો નથી એ વાત સાચી. પણ એનો એ ચૌદશીયો તલાટી
પાસેથી ભાગ ખાય છે છતાં જ્યારે એવા બેકુત પર કેપે છે ત્યારે
નનામી અદલત કરીને પાયમાલ કરી મુકે છે. માટે સરકારને છેતરીને
દંડમાંથી ઉગરવાની મૂર્ખાઈ કોઇ ભાઇએ કરવી નહિ. ફરીથી રજી-
સ્ટર કરવું પડે તેનો ખર્ચ થાય. એ પાપ છુપાવવા માટે અમુક
રકમ વેરવી પડે, તે કરતાં દંડનો બોજો વધુ થતો નથી. માટે એવા
બોટા ખર્ચા ન કરતાં પોતાની આજસ બદલ જે દંડ થાય તે ભરી
દેઇ બેરીકરા બનવું એ સાફ છે. વીસ વર્ષનો ૧૦૦ રૂપીઆ દંડ
કરવો એવો કંઈ ઠરાવ નથી. બમણી વિદ્યોટીથી વધારે દંડ ગમે
એટલાં વર્ષે મોંબદલો કરાવીએ તો પણ થતો નથી. માટે, મોટો દંડ
થશે એ દહેશતમાં આવો ગુન્હો કરી પ્રભુના તથા સરકારના ચોર
કોઇ બનશો નહિ..

જમીન મહેસુલ સં. નિયમની કલમ ૧૩૩ (૧) થી કયું
છે કે, મૈયત પરાગંદા થએલા ખાતેદારના વારસોએ મુદત અંદર મોં
બદલો ન કરાવ્યો હોય તેનો રિપોર્ટ નમુંના નિશાની ૪૪ મુજબનો

દર સાલ અગષ્ટ માસની ૧૫ મી તારીખ સુધીમાં પટેલ તલાટીએ વહીવટદાર-મહાલકરી તરફ મોકલવાં. અને જ. મે. સં. નિયંધની કલમ ૫૪ (૪) થી હરેલું છે કે, મૈયત અથવા પરાગંદા ખાતાદારના વારસ કબજેદારોએ મોંઘદલા અરજ કરી નથી એમ વહીવટદાર-મહાલકરીને જણાય તો તેઓ પોતે થઇને ચોકસી કરી મોંઘદલો કરવા હુકમ કરી શકે. આવા પ્રસંગે નામ નોંધાવવાનો ઠરાવ થાય તે તારીખ સુધીનો દંડ લેવાય. આ એ કલમે ભેગી વાંચવાથી આગષ્ટ મહીનાની તા. ૧૫ પછી મોંઘદલો કરાવનારનો દંડ બીજી સાલ માટે કરવામાં આવે તો તે વ્યાજખી છે કે કમ? એ એક પ્રશ્ન ઉઠે છે.

૫ મોંઘદલાની અરજી ટપાલ માર્ગે કરવાથી અગર પટેલ તલાટી રખડાવે તેથી મોડી પહોંચે તો, એવા કારણની ઢીલના લીધે દંડ કરવાનું માંડી વાળવાની, મોંઘદલો કરનાર અમલદારને સત્તા છે.

૬ ખાતાની જમીનનું રાજનામું આપવું હોય તો રાજનામાની અરજી મફત લખી આપવાની પટેલ તલાટીની ફરજ છે. અને મોંઘદલા અરજી લખાવવી હોય તો તે પણ પટેલ તલાટીએ મફત લખી આપવી જોઇએ એમ નક્કી થયેલું છે. આવી અગળ્યો તાખડ-તોખ પટેલ તલાટીએ મફત લખી આપવી એમ હરેલું છે એટલે, અરજીયો લખવાની શી માગનાર તથા વિના કારણ ધક્કા ખવરાવનાર પટેલ તલાટી સરકારી કાયદાથી કસુરવાન હરે એ ઉઘાડી વાત છે. રાજનામાની અરજી ઉપર અરજીની ટીકિટ ચોઢવી પડતી નથી. પરંતુ મોંઘદલાની અરજ ઉપર એક આનાનો કાર્ટ શી સ્ટેપ (અરજીની રાતા રંગની ટીકિટ આવે છે તે) ચોઢવાની ફરજ રાખેલી છે.

છ પહેલાંના સમયમાં મોંઘદલા મોંઘાના કરારથી કરવાની છુટ હતી પણ તે હવે બંધ થઇ છે. માટે સ્વત્વાર્પણથી મોંઘદલો કરવાનો હોય તેમાં રજીસ્ટર દસ્તાવેજની ખરી નકલ કરી તે નકલ ઉપર ૪ આનાની રાતા રંગની અરજીની ટીકેટ ચોટી, એ નકલ તથા અસલ રજીસ્ટર દસ્તાવેજ; પટેલ તલાટી પાસે રજુ કરવો. પટેલ તલાટી રજુવાત કરી લે એટલે, અસલ દસ્તાવેજ પાછો લઇ લેવો. અને અરજીની પહેંચ માગી લેવી. આવી અરજીઓનાં જાપેલાં ફોર્મ આવે છે તે શ્રીવસરકાર મફત આપે છે. તે પટેલ તલાટી પાસેથી માગી લેઈ તેમાં લકિકત ભરી આપવી. અને તે ભરતાં કે લખતાં ન ફાવે તો, તે લખવાનું પટેલ તલાટીને કહેવું. આપણને પુછીને આપણા લખાવ્યા પ્રમાણે પટેલ તલાટી સાંજે અરજીનું ફોર્મ ભરી દે એટલે તેમાં સહયો કરી આપવી. આવી અરજીમાં ખોટી લકિકત નોંધાવવી નહિ. ગીરોના કારણે મોંઘદલા કરવા નહિં એમ લાલમાં ઠરાવ્યું છે. એટલે તેવા મોંઘદલા કરાવવા કોઇએ જવું નહિં. ક્યન્ને સોંખ્યા પછી મોરો દસ્તાવેજ નોંધાવ્યો હોય છે પણ મોંઘદલાનો દંડ ક્યન્ને સોંખ્યા તારીખથી મુદત ગણીને થાય છે માટે દસ્તાવેજ નોંખ્યા તારીખથી નહિં પણ ક્યન્ને સોંખ્યા તારીખથી જ મહીના પહેલાં મોંઘદલા અરજ દાખલ કરાવવી. ભાઈ ભાગની વહેંચણના મોંઘદલામાં લેખની જરૂર પડતી નથી. મોંઘાની વહેંચણ પ્રમાણે મોંઘદલો કરાવી શકાય છે. પણ એ વહેંચણનો દસ્તાવેજ રજીસ્ટર કરાવેલો હોય અથવા વહેંચણ કોર્ટના હુકમ નામાથી થઇ હોય તો લેખની અગર હકુમનામાની નકલ ચાર આનાના સ્ટેમ્પ ઉપર રજુ કરવી પડે છે.

૮ રાજીનામું કે મોંઘદલા અરજ દપાલ મારફતે ન મોકલતાં

પટેલ તલાટીને રૂબરૂમાં આવવાં જોઈએ. પણ પટેલ તલાટીના અંતરમાં કંઈ જુદા વિચાર ઘેળાતા હોવાથી લાડકાઈ કરતા હોય તે, વહિવટદાર—મહાલકરી સાંને રૂબરૂ જઈને અરજીનો પોકાર પડે તે વખતે અરજ આપી શકાયછે. અને તેમાં એમ પણ જણાવી શકાય કે અમુક કારણે અમારે આપ સાં ને તસ્દી આપવા આવવું પડ્યું છે. આવો બનાવ એકાદ વખત બનશે એટલે પટેલ તલાટી તુરત પોતાનો સ્વભાવ બદલી નાંખશે. મોંબદલાની કે રાજનામાની અરજ વહિવટદાર—મહાલકરી સાં ને રૂબરૂ આપવાની છુટ છે. અને તેવી અરજ આવે એટલે અરજદારને પુછવું ઘટે તે પુછી લેઈ, ગામેથી હકિકત મંગાવી તેનો યોગ્ય નિકાલ કરવાની તેઓ સાહેબને જ. મે. સં. નિયમની કલમ ૧૨૮ (૫) થી સત્તા છે. સખ્ત પટેલ તલાટીનું વર્તન કાયદા વિરૂદ્ધ જણાય એ વખતે, હાથ પગ જોડીને બેસી રહી મુદત ચાલી જતાં દંડના ભોગ થઈ પડવાને બદલે. આ ઇલાજ અજમાવવો એ સૌથી શ્રેષ્ઠ છે.

૯ રાજનામાની કે મોંબદલાની અરજ પટેલ તલાટી પાસે લખાવવામાં આવે ત્યારે અરજમાં લખવાની વિગતો સાચી હોય તેજ લખાવવી. ખોટી નોંધ કરાવે તે સખ્ત ગુન્હેગાર થાય છે. મોંબદલાની અરજમાં મોંબદલો કરાવી લેનારની સહીની જરૂર પડે છે. અને સહીઓ કરનારા માણસોને ઓળખતા હોય એવા ગામના બે આબરૂદાર માણસની, ખાત્રી બદલ સહીઓ કરાવી આપવી પડે છે. આવા માણસો ગામ પંચાયતવાળા હોવા જોઈએ એમ નથી. ગમે તે ચાલી શકે. આવી અરજ નીચે લખાવેલી હકિકત સાચી છે એવો એકરાર કરવો પડે છે. તે એકરાર અરજનાં ફોર્મમાં છાપેલો આવે.

છે. છાપેલો ન હોય તો પટેલ તલાટી લખી આપે છે. તે એકરાર નીચે પણ સહી કરવી પડે છે. રાજનામું આપનાર, મોંઝલો કરી આપનાર અગર મોંઝલો કરાવી લેનાર સખસ જો અજ્ઞાન હોય છે તો તે અજ્ઞાનની વતી તેના કાયદેસર પાલન કરનારે અજ્ઞાનની તરફથી સહીઓ કરી આપવી પડે છે,

૧૦ ખાતામાં ખાકી હોય એટલા કારણથી મોંઝલો કરવાનું કાંમ અટકાવી શકાય નહિ. નવા થનાર ખાતેદાર પાસેથી જવાબ દારીની કબુલત લખાવી લેઈ મોંઝલો કરી નાંખવો જોઈએ એમ ઠરેલું છે.

૧૧ મૈયત અગર પરગંદા ખાતાદારના વારસોએ અગર કબજેદારોએ મોંઝલો માટે અરજી કરી નથી એમ વહીવટદાર-મહાલકારીને જણાય તો તુરત તેમણે મોંઝલો કરી નાંખવા અને મોંઝલો કરવાનું ઠરાવવામાં આવે ત્યાં સુધીની મુદત ગણીને દંડ કરવાનું ઠરાવ્યું છે. મોંઝલો કરાવી લેનારની અરજી શિવાય પણ આવા પ્રસંગે મોંઝલો કરી નાંખવો એમ શ્રીમંત સરકારે ઠરાવ્યું છે. એ ઉપરથી ચોકખે ચોકખુ જણાય છે કે લોકોને દંડ કરીને ઉપજ મેળવવાની શ્રીમંત સરકારની ઈચ્છા નથી. મોંઝલો ન કરાવનારને દંડ એટલા માટે જ કરવાનું ઠરાવ્યાનું જણાય છે કે, જો એવું ધોરણ ન રાખ્યું હોય તો ખેડુત-ખાતેદારો મોંઝલો કરાવે નહિ અને સરકારી દફતરોમાં ગુંચવાડો ઉભો થાય.

૧૨ કાંઈ ખાતેદારે રેવાકાંઠા, મહીકાંઠા, અથવા ખીખ મુલકગીરી તાખાના અથવા તાખા શિવાયના ઇતર સંસ્થાનના રાજ, જમીનદાર, ડાકોર કે ગીરાસીયાઓને અથવા પરદેશી લોકોને અથવા હજુર

વખતો વખત આજ્ઞા પત્રિકામાં જાહેરનામું પ્રસિદ્ધ કરીને દરાવે તે સખસોને અગર તે વર્ગના કે જાતના સખસોને અગર તેમની વતી બીજાને હજુરની મંજૂરી શિવાય સ્વત્વાર્પણ કર્યું હશે તો મોંઘદલો કરવામાં આવશે નહિ. જે ગામની તે જમીન હશે તે ગામના રહે-નારાઓને અને હિંદુસ્તાન દેશના ઉપર બતાવ્યા શિવાયના કોઇ પણ સ્વદેશીઓને જમીન આપવામાં કે મોંઘદલો કરાવવામાં કોઇ જાતનો પ્રતિબંધ નથી એમ નક્કી થએલું છે.

૧૩ તલાટીના તાબામાં જેટલાં ગામ હોય તેટલાં ગામો પેટ્ટા ગમે તે ગામે કોઇ ખાતેદાર ગુજરી ગયો હોય તો મોંઘદલો કરાવનારે મરણનો દાખલો રજુ કરવાની જરૂર નથી. કારણ કે જન્મ મરણના પત્રકથી મરણની તારીખની ખાત્રી તલાટીએ કરી લેવાનું હતું છે. એ શિવાયના પ્રસંગે તથા સુધરાઇ કે વિશિષ્ટ પંચાયતવાળાં ગામે ખાતેદાર મૈયત થાય તો મરણનો દાખલો ૪ આનાના રૂપે અપ ઉપર રજુ કરવો પડે છે.

૧૪ આખું ખાતુ અગર ખાતામાંથી એકાદ સર્વે નંબર કે પોત નંબર છોડી દેવાના રાજનામાની અરજીપર, પટેલ તલાટી દાખલ તારીખ નાંખી દફતરના દાખલા જોઇ તપાસી તથા બીજાં જે કંઇ તપાસ અને ખાત્રી કરવાં ઘટે તે કરી; એ રાજનામું સરકારી જમીનનું હશે અને તેમાં બીજા કોઇના કબજાની જમીન છોડી દેવામાં નહિં આવી હોય તથા સમાઇક ખાતાનું રાજનામું નહિં હોય તથા નિબંધ કે નિયમથી કોઇ પણ જાતનો બાદ નહિં નડતો હોય તથા રાજનામાથી મુકાતી જમીન ઉપર ઉધડંધારો, લાગત કે વેરો લેવામાં આવતો નહિં હોય તથા તે રાજનામું તા. ૩૧ માર્ચ પહેલાં આપ-

વામાં આવ્યું હશે તો, ગામ પંચાયત આગળ રજુ કરશે અને ગામ પંચાયત એ રાજનામું મંજુર કરશે એમ કહેલું છે.

૧૫ ઉપરના ૧૪ મા પેરેગ્રાફ શિવાયનાં એટલે કે, સરકારી અને બહારખણીના મોંબદલા તથા બહારખણી જમીનનાં રાજનામાં બાબત જરૂરી પત્રદા તૈયાર કરીને તથા વારસાઇના કારણે મોંબદલોં કરવાનો હોય તેમાં વારસ છે તે સીધો વારસ છે કે કેમ તેની તપાસ ગામ પંચાયતની રૂબરૂ કરાવીને, જેટલા મોંબદલા મંજુર કરવા અધિકાર હશે તેટલા પંચાયત મંજુર કરશે અને મંજુર કરેલા મોંબદલાની અરજીઓ તથા અધિકાર બહારના મંજુર કર્યા શિવાયના મોંબદલાની અરજીઓ મોંબદલા અરજ દાખલ થવા તારીખથી ૩ દિવસની અંદર તેઓ વહીવટદાર-મહાલકરી તરફ મોકલશે એમ કહેલું છે. આ ઉપરથી આપણે એટલું શોધી શકીએ છીએ કે, અરજ આપ્યાની આપણે પાવતી લખએ તો પટેલ તલાટી કે પંચાયત આપણી અરજ ૩ દિવસ કરતાં વધુ મુદત સંઘરી શકે એમ નથી.

૧૬ વારસ સીધો હોય કે તેદો હોય તોપણ, સરકારી જમીનનો દત્તક શિવાયના વારસાઇના કારણે મોંબદલો કરવાનો પંચાયતને અધિકાર છે. સરકારી ચાકરીયાત કે બહારખણી જમીનનો વારસાઇના કારણે મોંબદલો તેમનાથી થઇ શકતો નથી. જે મોંબદલો મંજુર કરવા અધિકાર નથી તે મોંબદલાવાળા કામમાં મોંબદલા વાળુ કામ યોગ્ય સ્થળે મોંબદલો મંજુર થવા રવાના કરવા સારૂ વહીવટદાર-મહાલકરી તરફ મોકલાવતી વખતે મોકલતાં પહેલાં હકિકતનો તપાસ કરી લેવાની તેમને સત્તા છે. આવું કામ કરવા માટે પટેલ તલાટી કે પંચાયતે કંઈ ફોં લેવાની નથી એમ નક્કિ

ચએલું છે, વળી ૩ દિવસ કરતાં વધુ મુદત મોંઝદલા વાળી અરજ ધાલી ન મુકવી એવી ચોખાવટ થએલી છે.

(૧૭) નોંધેલા ખાતેદારને અગર મૈયત કે પરાગંદા થએલા ખાતેદારના વારસને પોતાના ખાતાની તમામ જમીનનું અથવા તેમાંથી એક સંઘે નંબર કે પોત નંબર અથવા સરકારી દફતરે જુદા લખાતા ભાગનું રાજનામું આપવાનો હક્ક છે. તેમજ આખું ખાતું, એક સંઘે નંબર કે પોત નંબર અથવા સરકારી દફતરે જુદા લખાતો ભાગ ખીજને ખાતે કરી આપવાનો હક્ક છે. પણ એ જમીન પોતાના કબજામાં છે કે ખીજના કબજામાં છે એ રાજનામાની અથવા મોંઝદલાની અરજમાં સાચે સાચુ જણાવવું જોઈએ. રાજનામું આપવું હોય તો, તા. ૩૧ મી માર્ચ પહેલાં આપવું પડે છે. મોંઝદલા અરજ રજા—તહેવાર ન હોય તેવા વર્ષના કોઈ પણ દિવસે બપોરના ૧૨ થી તે સાંજના ૫ વાગ્યા સુધી પટેલ તલાટીને આપી શકાય છે. મોંઝદલામાં ૩૧ મી માર્ચની મુદત નડતી નથી.

૧૮ ખાતાની જમીન બહારખલી હોય કે સરકારી હોય પણ રાજનામાની કે મોંઝદલાની અરજ પટેલ તલાટીનેજ આપવાની છે. આવી અરજીએ તેમજે તાબડતોમ મફત લખી આપવી એમ હરેલું છે. જે મફત ન લખી આપે અને બહાનાં બતાવે તો ખર્ચ કારણ લખીને, મે. વહિવટદાર સા. ને અરજ કરવાને હરકત નથી. અરજ મે વહિવટદાર સા. ને પહોંચે એટલે પછી દંડ ચઢી શકતો નથી. મે. વહિવટદાર સા. ને અરજ કરવી તે ઉપર એક આનાની અરજની ટીકીટ ચોઢવી અને રજીસ્ટર લેટર પોસ્ટથી મોકલવી. તથા અરજની પહોંચ મળે તે સંધરી રાખવી. બહારખલી જમીનનાં તથા

સરકારી જમીનનાં રાજનામાં મંજુર કરવાનું કામ તથા તેવી જમીનના મેં બદલા કરવાનું કામ પટેલ તલાટી, પંચાયત અને મહાલના તથા બહારખલી ખાતાના અમલદારોનું છે. એ કામ એમણે એમની ફરજ તરીકે કરવાનું છે. માટે અરજી આપ્યા પછી કોઇએ વિના કારણ માથાં મારવા જવું નહિ. કાયદેસર જે તજવીજ કરવાની હશે તે આપણ નહિં માથાં મારીએ તોપણ થયે જ જશે. ચૌદશીયા લોકો મેં બદલા અરજી અપાવીને પટેલ તલાટીને ધરવ્યા પછી તથા તેમાંથી હીરસો પડાવ્યા પછી, બહારખલી કારકુનને અથવા વહીવટદાર કચેરીના મેં બદલા કારકુનને મળવાનું કહે છે. વળી તેઓ એવી મુલાકાતમાં ગાંધનું લાકુ ખરચીને સાથે આવે છે. પરંતુ કોઇએ એ બદમાસોની સાથે જવું નહિં. એ ધુતારા પોતાનાં પાપી પેટ ભરવા માટેજ આવાં ખોટાં બહાને ગામડીયાઓને તાલુકા ભેગા કરે છે. ચૌદશીયા લોકો ખેડુતોને પારકા હાથે હક્કાલ કરાવે છે. માટે કોઇએ એ ફાંસીયાઓના ફંદમાં ફસાવું નહિ. અમલદારને આપણી સરકારી કામે જરૂર હોય તો લેખી સુચના કરીને તે આપણને બોલાવી શકે છે. અને લેખી સુચના મળે તો આપણે હાજર થવાને બંધાએલા છીએ. પરંતુ ચૌદશીયા લોકો અદરના સંદેશા લાવે તેથી ગભરાઇ જઇને હડીયો દોટો કરવી નહિ, તેમજ હાથે કરીને પતંગીયાની માફક પાવકમાં પડવું નહિ. દિવાનો માણસ અક્કલ નથી તેથી છેતરાય છે. પણ પ્રજાએ આપણને અક્કલ આપી હોય છતાં છેતરાઇએ તો જગત આપણને હૈયાકુટા ગણે. ન પાગલ બનો ! ન હૈયાકુટા બનો ! ન કાયર બનો ! ન નબળાઇ દાખવો. લાંચ માગવા મોઢુ ફાડે એનું જડણુ તોડી નાખો. અને લાંચ લેવા હાથ લાંબો કરે એનું બાવડુ ઉતારી નાંખો. બીરાદને હૈયે હામ રાખો. જેના હૈયે હામ છે તેના

પડખે રામ છે. આપણી સરકારને ખેડુત માટે કેટલી લાગણી છે એ આપ નીચેના વટહુકમથી જોઈ શકશો. શા માટે ખીરસાં ખાલી કરો છો ?

સ૦ સુ૦ વ૦ હુ૦ અંક ૪૦ તા. ૩-૧-૧૯૧૦

“ મોંઘદલાના કામમાં વિલંબ થાય તેમજ ભુલો થવા ન પામે માટે મોંઘદલો કરનાર અમલદારે મોંઘદલાનાં કામોનો નીકાલ બને ત્યાં સુધી ગામે જમને કરવો.”

૧૯ સરકારી જમીનના રાજનામા તથા દત્તક શિવાયના વાર-સાધના મોંઘદલા મંજુર કરવાનું તથા પંચાયતે મંજુર કરેલાં રાજનામાં તથા મોંઘદલા વ્યાજખી રીતે મંજુર કર્યાં છે કે નહિ એ તપાસવાનું કામ વહિવટદાર-મહાલકરીનું અથવા વહિવટદાર મહાલકરીની લેખી પરવાનગીથી અવલ કારકુનનું છે. અને બહારખલી જમીનનાં રાજનામાં કે મોંઘદલા મંજુર કરવાનું કામ બહારખલી ખાતાનું છે. હવે દરેક ભાઈ જોઈ શકશે કે અવલ કારકુનથી ઉતરતા દરજ્જાના કોઈ કારકુનને મોંઘદલા મંજુર કરવાની શ્રીમંત સરકારે સત્તા આપી નથી. એટલે ઔદશીયાની શીખામણ માની આકુ અવળ ભટકતા ફરવું એ એક પ્રકારની ઘેલછા છે. એ આપ નક્કી માનજો.

૨૦ લાયક થએલો શખસ વાલીનું નામ કમી કરાવવા અરજ ન આપે તો પણ દર આગષ્ટ માસમાં પટેલ તલાટીએ તપાસ કરી લાયક ઉમરના ખાતેદારની સાથે વાલીનું નામ ચાલતું હોય તે કમી કરાવવા મહાલમાં રિપોર્ટ કરવો જોઈએ એમ ઠરેલું છે. પટેલ તલાટી રિપોર્ટ કરવાનું ચુકે તો લાયક ઉમરનો થએલો ખાતેવાર વાલીનું નામ કમી કરાવવા અરજક રી શકે છે. એવી અરજ પટેલ તલાટીને

પણ આપી શકાય છે અને મે. વહીવટદાર-મહાલકરી સાં તરફ પણ થઈ શકે છે. વાલીનાં નામ કમી કરાવવાની ફરજ પટેલ તલાટીની છે. વળી તેમાં ખાતા બદલો થતો નથી. એટલે એવી અરજ મોડી અપાય તો તેથી ખાતેદારનો દંડ થઈ શકતો નથી. પટેલ તલાટી મોડો રિપોર્ટ કરે તો પટેલ તલાટીને! દંડ થાય એમ ઠરેલું છે.

૨૧ જમીન અ ના કબજે લાઇ ભાગથી હોય પણ જ ના ખાતે ચાલતી હોય એવી જમીનનું ખાતેદાર જ રાજનામું આપે અને તેથી એ જમીન સરકારી પડતરમાં જવાથી હરરાજ થાય અને તે જ નામનો સમ્પત્તિ રાખે તો જ એ કબજે કર્યા તારીખથી ૬ માસમાં અ એવો દાવો લાવી શકે કે, જ એ રાજનામું આપ્યું છે તે જમીન મારા કબજા ભાગવટાની છે માટે મને પાછી મળવી જોઈએ. આવા પ્રસંગે જ ને હરરાજમાં લીધેલાં નાણાં પાછાં આપી જમીન અ ને પાછી અપાવવી અને અ ના ખાતે કરી આપવી એમ ઠરેલું છે. જો એ જમીનમાં જ એ વાવેતર કર્યું હોય તો ખીજી સાત પાછી અપાવવી એમ હતું છે. જમીન રાખ્યા પછી જ એ તેમાં કંઈ સુધારો વધારો કે બાંધકામ કર્યું હોય તો તેનું વળતર માગવાનો જ ને કંઈ પણ હક્ક નથી. પરંતુ અપાવવા જેવું જણાય તો અ પાસેથી અપાવવું એમ ઠરેલું છે. જો કેાઇની જમીન ખીજના ખાતે હોય અને ખાતેદાર રાજનામું આપી દે તો જમીનના કબજેદારે હરરાજ થાય ત્યાં સુધી ઉંઘી નહિં રહેતાં તુરત જમીન પોતાના ખાતે કરાવી લેવા અરજ આપવા ચૂકવું નહિં જોઈએ.

(૨૧) કાયમના સ્વત્વાર્પણથી નામ નોંધાવવા માગણી હોય તો મૂળ ખાતેદાર અગર તેનો વારસ મોં બદલો કરવાને ના કબુલ

હોય તો પણ તેની ના કબુલીના કારણની નોંધ કરી લેઇ કાયમનું સ્વત્વાર્પણ થયાની ખાત્રી કરી લેઇ તથા તે મુજબ કમળે હોવાની ખાત્રી કરી લેઇ મેં બદલો કરવા હરકત નથી એમ ઠરેલું છે. મેં બદલો થવાથી જેના હક્કને નુકશાન થતું હશે તે દિવાનીમાં જશે એવી ચોખવટ થએલી છે.

દૃષ્ટાન્ત ૧ લું. અ એ વ ને એક ખેતર વેચાંણુ આપી કબળે આપ્યો. અને રજીસ્ટર દસ્તાવેજ કરી આપ્યો. વ રજીસ્ટર દસ્તાવેજની ખરી નકલ ૪ આનાની અરજીની ટીકીટ ચોઢીને રજુ કરે અને મેં બદલા અરજ આપે, એ વખતે અ કહે કે દસ્તાવેજમાં લખેલા રૂપીઆ મને મળ્યા નથી માટે મેં બદલો કરશો નહિં તે ન ચાલે. એવા પ્રસંગે મેં બદલો કરવાનું કામ અટકાવાય નહિં. અ કહે તે નોંધી લઇ બના નામે મેં બદલો કરી નાંખવો જોઇએ, પછી અને રૂપીઆ ન મળ્યા હોય તો અ બના સામે દિવાવી દાવો કરી શકે.

દૃષ્ટાન્ત ૨ જું. અ એ વ ને એક ખેતર વેચાણુ આપ્યું છે. કબળે સોંપ્યો છે તથા રજીસ્ટર દસ્તાવેજ પણ કરી આપ્યો છે. પછી અ મરી જાય અને અ નો દિકરો ક મેં બદલા અરજ વખતે સહી કરવા હાજર ન થાય અગર થાય તો એમ કહે કે ખેતર મારા આપે વેચ્યાની મને ખબર નથી. મેં બદલો કરશો નહિં. આવા પ્રસંગે ક જે કહે તે નોંધી લેઇ બના નામે મેં બદલો કરવો જોઇએ. ક આડો પડે તેથી મેં બદલો અટકાવી શકાય નહિં. કને વાંધો હોય તો બની સામે દિવાનીમાં જાય. મેં બદલો અટકાવીને બને દિવાનીમાં જવાનું કહેવાય નહિં.

(૨૨) જે ખાતેદારની પાછળ કોઇ મશહુર વારસ ન હોય અને તે ખાતેદાર તેની જમીન પોતાની પાછળ કોને આપવી એવો નિર્ણય મૃત્યુ લેખથી કર્યા શિવાય ગુજરી ગયો હોય અથવા એના ખાતાની જમીન બીજા કોઈના કબજે કાયદેસર રીતે ગયેલી ન હોય તો તેવી જમીન સરકારી પડતરમાં કાઢી હરરાજી કરવામાં આવે છે. જે ઇસમ વારસાઇ નિબંધ પ્રમાણે વારસ ન થઇ શકે એવો હોય તેમજ તેને વારસ તરીકે કોઇ સ્વિકારતું કે ઓળખતું ન હોય તે ઇસમ મશહુર વારસ ગણાય નહિ.

કાયદેસર રીતે વારસો મળવા જોગ ઇસમ હોય છતાં તેને કોઇ ઓળખતું નથી એટલા કારણે મશહુર વારસ ન ગણતા હોય તો દિવાની કોર્ટમાં જઇ વારસાઇનો દાખલો મેળવી આવ્યેથી તેને મશહુર વારસ ગણવામાં આવે છે.

૨૩ અ નાં બે ખેતર જોડાજોડ છે. તેમાંથી એક ખેતર રાજમાર્ગના કાંઠે છે અને બીજુ તેના શેડે છે. જે ખેતર રાજમાર્ગના કાંઠે નથી તેનું અ રાજનામું આપે છે અને રાજનામું આપેલું ખેતર હરરાજીમાં જ રાખે છે. આવા પ્રસંગે જો હરરાજીમાં રાખેલા ખેતરમાં જવા આવવાનો માર્ગ અ ના રસ્તાના કાંઠે આવેલા ખેતરમાં થઇને છે એમ ઠરેલું છે.

૨૪ એક કરતાં વધુ વારસ, કાયદેસર પ્રતિનિધિ અગર કબજેદારો હોય ત્યારે બધાઓની સંમતિથી જુદા જુદા વારસ અગર કબજેદારોના નામે અગર તે પૈકીના એકને નામે મોં બદલો થાય છે જો બધા સંમત ન થાય તો બધામાંથી જેનો હક્ક ક્ષેપ્ટ જણાય તેના નામે મોં બદલો થાય છે. અને બીજાઓને દિવાની ન્યાયાધિશીમાં જઇ પોતપોતાનો હક્ક સાંખીત કરી લેવા ફરમાવવા ઠરેલું છે.

દૃષ્ટાન્ત ૧ અ મૈયત થાય છે તેને **ઘ** અને **ક** દિકરા છે. તો **અ** ની જમીન **ઘ** અને **ક** સંમત થઈ જણાવે તે પ્રમાણે બન્નેના ખાતે ચઢી શકે. પણ વહેંચણુ આખા નંબર કે પોત નંબરની હોય તોજ ખાતાં જુદાં પડી શકે. નાના નંબરના પોત પડતા નથી એટલે જો એક નંબર બે ભાગે વહેંચ્યો હોય અને તેના પોત પડે એવું ન હોય તો અથવા ખાતુ જુદું ન પાડતાં બે પૈકી એકના નામે રાખવું હોય તો બન્નેની સંમતિથી **અ** ની જમીન **ઘ** અગર **ક** બે-ભાંથી ગમે તેના ખાતે દાખલ કરી શકાય છે.

દૃષ્ટાન્ત ૨ અ. મૈયત થાય છે વારસમાં **ઘ** ની વિધવા અને **ક** હયાત છે, **ઘ** ની વિધવા અને **ક** વચ્ચે વહેંચેલું નથી એવા પ્રસંગે જમીન **ક** ના ખાતે ચઢે છે. **ઘ** ની વિધવા સંમત ન હોય તો એ વિધવાએ દિવાનીમાં જવું પડે.

દૃષ્ટાન્ત ૩ અ મૈયત થાય છે. વારસામાં **ઘ** નો ૨ વર્ષનો દિકરો અને **ઘ** ની વિધવા હયાત છે. આવા પ્રસંગે મોંબદ્લો **ક** ની સંમતિ ન હોય તો પણ **ઘ** ના દિકરાને નામે થાય. **ક** ને હરકત હોય તો **ક** એ દિવાનીમાં જવું પડે.

જમીનની વહેંચણી માટે નીચેનું ધોરણ રાખવા ઠરેલું છે.

અ જમીનની વહેંચણી બનતાં સુધી આખા સર્વેઈ નંબર કે પોત નંબરની કરવી.

ઘ જો પોત ન પાડી શકાય એવો નાનો નંબર બે જણના ભાગમાં આવ્યો હોય તો, બે પૈકી એક ભાગીઆને આખો નંબર આપવો અને બીજાને રોકડ કિંમત આપવી, જો એ

પ્રમાણે બન્ને અગર બેમાંથી એક કબુલ ન હોય તો, શ્રી. સરકારે એ નંબરની હરરાજી હરવી. હરરાજીમાં એ બે જણ પૈકી અગર બીજાને ત્રાહિત ગમે તે સખસ એ જમીન રાખી શકે. હરરાજીમાં ઉપજેલાં નાણાં આ બન્ને જણને વહેંચી આપવાં. આવી વહેંચણી કરવામાં જે ખર્ચ થાય તે ખર્ચ જેની અરજી ઉપરથી વહેંચણી કરી હોય તે ભાગીઆની પાસેથી અથવા સદરહુ વહેંચણીમાં જે સખસોનો હિત સંબંધ હોય તેમની પાસેથી વહિવટદાર અગર મહાલકરી સાહેબ વસુલ લેઈ શકે છે.

ક જમીનની વહેંચણી કરવી હોય તો ખાતાદારની અરજ ઉપરથી અથવા કોઈ દિવાની ન્યાયાધીશીના હુકમનામાની રૂઠ્ઠાએ તે ન્યાયાધીશીના લખાણથી વહિવટદાર મહાલકરી કરી આપી શકે છે.

હ વહેંચણી કરવામાં દરેક ભાગ જરાયત જમીનમાં ૮ વીધાં, બાગાયતમાં ૩ વીધાં અને ક્યારી જમીનમાં ૧ વીધાં કરતાં નાનો થતો હોય તો પોત નંબર પડી શકતા નથી એટલે એવા પ્રસંગે ઉપર પેરેગ્રાફ ૨૫ (ચ) માં બતાવ્યા પ્રમાણે વિધિ કરવો પડે છે. પરંતુ સરકારી ચાકરીયાત જમીનના અગર ગામનોડરને નોકરી પેટે પડતરમાંથી જમીન આપવાના પ્રસંગે જરાયત જમીનના ૧૧૧ વીધા ઉપરાંતના તથા બાગાયત અગર ક્યારી જમીનના ૦૧૧ વીધા ઉપરાંતના પોત નંબર પડી શકે છે.

ઙ પોત નંબર પાડવાની માગણી કરનાર પાસેથી જેટલા ભાગ કરવાના હોય તેટલામાંથી એક ભાગની કાંઈ શી લેવાની નથી

પણ વધારાના દરેક ભાગે રૂ. ૧) રીનો અગાઉથી લેઇ પછી વિભાગ પાડવા તજવીજ કરવી, એમ દરેકું છે.

દૃષ્ટાન્ત. એક સંઘે નંબરના ચાર ભાગ પાડવાના હોય તો ૧ ભાગનું કાંઇ લેવાનું નથી, એટલે બીજા ૩ ભાગ રહ્યા તેના રૂ. ૩-૦-૦ લેવાય.

ખ દિવાની ન્યાયાધિશીના હુકમનામા આધારે બધા ભાગીદારો સંમત ન હોય તો પણ વહેંચણી થઈ શકે છે. તથા નોંધેલો ખાતેદાર અગર બારખલી જમીનનો વરિષ્ટ ધારણ કરનાર માગણી કરે તો વહેંચણી થઈ શકે છે. પણ ખાતેદાર ન હોય તેવો ભાગીઓ વહેંચણી કરાવવા માગણી કરે તો તમામ ભાગીઓ એકમત થયા શિવાય વહેંચણી થઈ શકતી નથી. જે બારખલી જમીનનું સ્વત્વાર્પણ થઈ શકતું નથી તેવી બહાર-ખલી જમીનની વહેંચણી કરી આપી શકાતી નથી એમ ઠરાવ્યું છે.

૨૬ ભાઈઓ ભાગની વહેંચણીમાં બધા ઇલાજ અજમાવવા પડ્યા છે એવા એક સત્ય બનાવની નોંધ અત્રે લઉં તો તે ભાઈભાગે વહેંચણી કરાવવા ઇચ્છતા ભાઈઓને ઘણી ઉપયોગી થશે.

“કલોલ તાલુકાના પલીયડ ગામે ડોસારામ ત્રવાડી નામે એક ઔદીચ બ્રાહ્મણ હતા. તેમને બે દિકરા હતા. મોટાનું નામ ઇશ્વરલાલ અને નાનાનું નામ જેઠારામ. ઇશ્વરલાલ મૈયત હતા અને તેમનો દિકરો રેવાશંકર હયાત હતો. ડોસારામના ખાતાની જમીન રેવા-શંકરના નામે હોવી જોઇએ પરંતુ પ્રથમથી ગમે તે કારણે જેઠારામના ખાતે ચઢેલી. રેવાશંકરે વહેંચણી કરવા-કરાવવા ઘણી વખત એમના

કાકાને કહ્યું—કહેવરાવ્યું પણ તેમણે માન્યું નહિ અને રેવાશંકરની ગેરહાજરીમાં રેવાશંકરનાં વિધવા માતૃશ્રીને તથા રેવાશંકરનાં સ્ત્રીને બધો ભાગ પડતો મુઠી પાનસર આવી રહેલું પડ્યું એવી સ્થિતિ જોદારામે ઉભી કરી. આ વખતે રેવાશંકર અરબસ્તાન હતા. રેવાશંકરને અને તેમનાં કુટુંબીને તેમના કાકાના વર્તનથી કેટલું દુઃખ સહન કરવું પડ્યું છે તે અમે નજરે જોયું તથા કાને સાંભળ્યું તેથી અમને લાગ્યું કે દુર્યોધન અને ધૃતરાષ્ટ્રની વૃત્તિ પાંડવો તરફ હતી તેવી શ્રી. જોદાલાલની વૃત્તિ રેવાશંકર તરફ છે અને કૌરવોની પડખે શકુની વિગેરેએ ચઢી કુટુંબ કલહ કરાવ્યો તેમ પલીયડના તથા પરગામના કેટલાક શકુની જેવા માણસો શ્રી. જોદાલાલની વૃત્તિ બદલી નાંખે છે. રેવાશંકર મારી માસીજના દિકરા થાય છે. કાકો ભત્રીજો કોર્ટે ન ચઢે અને ન્યાયની રીતે વહેંચણુ થાય તો સાડે એવી મારી ખાસ ઈચ્છા હતી. મી. રેવાશંકરે અરબસ્તાન જોડેલે છેટે રહી તેમના કાકાનું દારિદ્ર દૂર કર્યું હતું. મને લાગ્યું કે મો. રેવાશંકરે કરેલા ઉપકારની યાદ આપીશ એટલે શ્રી. જોદારામ રાજાશીથી વહેંચણુ કરવાનું કબુલ કરશે. રેવાશંકર અરબસ્તાનથી આવ્યા એટલે હું મારા ગામના બીજા ૨ માણસોને તથા રેવાશંકરના મામા મહેતા ત્રિભુવનદાસ વગેરેને લઈ પલીયડ ગયો. પણ જોદારામ અહંકારનાં વાદળથી ઘેરાયેલા લાગ્યા. અમને પીવા પણી સરખાયે ન આપ્યું, અને ફાવે તેમ જોડ્યા. પલીયડમાં એક પરાંત નામના ઔદિચ્ય બ્રાહ્મણ રહે છે તેમના ત્યાં અમે ઉતર્યા. સમાધાન માટે વિશિ કરી. પણ છેવટે થાકીને મી. રેવાશંકરે કલોલ મહાલ દિવાની ન્યાયાધિશીમાં વહેંચણીનો દાવો મુક્યો. કાકો ભત્રીજો કોર્ટે લડ્યા

વઢયા. છેવટે તેમણે કરારદાદથી ફેંસલો માગ્યો. આ કરારદાદ વખતે અમે હાજર નહોતા. એ કરારદાદ પ્રમાણે વહેંચણુ કરવામાં એક નંબરના બે લાગ કરવા પડે એમ હતું અને નંબરો નાના હોવાથી પોત નંબર પડે એમ નહોતું, તેથી રેવાશંકરના નામે ખાતુ જુદુ પાડો શકાય એમ રહ્યું નહિ. દિવાની કેટલું તરફથી મુલદી ખાતે જુદાં ખાતાં પાડવા લખ્યું, પણ નંબરો નાના હોવાથી તેમ કરવાની મુલકી ખાતાએ ના પાડી. આમ થવાથી શ્રી. જોધારામ જોરમાં આવ્યા. બધી જમીન પોતાના ખાતે રહેશે. એટલે રેવાશંકરને વેચતાં અગર ખેડવા આપતાં નડીશું એ વિચારે તેઓ ગલગલીયાં કરવા લાગ્યા. મી. રેવાશંકરની મુંઝવણનો પાર રહ્યો નહિ. હું જ્યારે કાઢીઆ-વાડમાંથી આવ્યા ત્યારે અમારે તો આવું બન્યું છે. હવે અમે મુંઝાઈએ છીએ. અમારે શું કરવું ? એમ રેવાશંકરે મને પુછ્યું. પોત પાડી ખાતુ જુદુ ન થઈ શકતુ હોય તો જમીન હરરાજ કરી ઉપજેલાં નાણાં અમને વહેંચી આપો એવી અરજ દાખલ કરવા મેં મી. રેવાશંકરને સલાહ આપી. અમારી સલાહ પ્રમાણે મી. રેવાશંકરે કંલાલના સુપ્રસિદ્ધ વકીલ શ્રી. વિનાયકરાવ દાદા મારફત મિલકત હરરાજમાં મુકવાની અરજ દાખલ કરાવી. આ અરજ સામે મી. જોધારામે ધણાં તરફડીયાં માર્યા પણ છેવટે હરરાજનાં જાહેરનામાં નીકળ્યાં. શ્રી. રેવાશંકરનો ધંધો નોકરી-વેપારનો છે અને શ્રી. જોધારામ ખેતીનો ધંધો કરે છે. હરરાજમાં ગામ પરગામના ગમે તે માણસ જમીન રાખી જાય તો મી. જોધારામ હજી લઇને ક્યાંઈ ઉભા રહે એમ હતું નહિ. આમ થવાથી શ્રી. જોધારામ મુંઝાયા, અને બે માણસોને લેઈ શ્રી. રેવાશંકર પાસે દોટ દેતા આવ્યા. કુલ

મિલકતની ધર મેળે કિમત કરી અને સમજીત થયા મુજબની રોકડ રકમ ભત્રીજાને આપી કાઢ્યા ફારગતી મેળવી પક્ષીયડ ભેગા થયા. આ કામમાં અમને એવું લાગ્યું કે શ્રી. રેવાશંકરનું હૃદય ઉદાર હતું. જો શ્રી. જેઠારામને પક્ષીયડના પટેલ શ્રી. જેશીંગલાઇ, ખોરજ ડાભીના એક શેકે તથા ઊવારસદ, સરઢવ, સમોઉ અને પક્ષીયડના કેટલાક માણસોએ અવળા રસ્તે ન દોર્યા હોત તો બન્નેના પૈસા કળ્યા કંકાસમાં બગડ્યા તે ન બગડત. અને હિલટો જેઠારામને કંઈક ફાયદો થાત. અમે દરેક ભાઈઓને આ દૃષ્ટાન્તથી બોધ લેવા વિનતી કરીએ છીએ કે, ભાઇ ભત્રીજાની નાનમ હોય તેને લાભ લેઇ દુરામનું હજમ કરવાની ખરાબ દાનત રાખવી નહિ. બીજાની શીખવણીથી એવું કરવાથી હજુ પ્રમાણેનો જેનો તેનો ભાગ આપ્યા વિના ચાલતું નથી અને નાહકનું ખર્ચ ભોગવતું પડે છે. વળી તકલીફ અને પારકી ઓશીયાળ વેઠવાં પડે છે તે જુદાં.

૨૭ સહીયારા ખાતા માટે જે ધોરણ ઠરેલું છે તેમાંથી નીચેની વિગત બાજુવા જેવી છે.

અ. એક કરતાં વધુ નામ ખાતામાં ચાલતાં હોય અને તે પૈકી ૧ જણ પોતાના ભાગની જમીનનું રાજનામું આપે અને તે જમીન ખાતામાંના બીજા ખાતેદારો રાખવા ખુશી હોય તો તેમને મળે છે. હરરાજ થતી નથી. ત્રણના નામે જમીન ચાલતી હોય તેમાંનો એક જણ જમીન પડી મુકે તે બીજા બે જણા રાખવા કબુલ હોય તો હરરાજ ન થાય.

બ. ત્રણના ખાતે જમીન ચાલતી હોય તેમાંથી એક જણ પોતાના બદલે પોતાના વારસનું નામ નોંધવા માગણી કરે તો બીજા બે જણની સંમતિ શિવાય નામનો ફેરફાર થઇ શકે.

ક. સમાધક ખાતામાંથી કંઈ જમીન કોઈ સ્વત્વાર્પણથી ખીજાને આપે તો જુદો વિભાગ કરીને બધા ખાતેદારોની સંમતિથી મેં બદલો થઈ શકે, એવા ખાતેદારનું નામ સમાધક તરીકે નોંધાય નહિ. મેં બદલો કરવા બધા સંમત ન હોય તો મેં બદલો કરાવવા ઇચ્છનારે દિવાનીમાં જવું પડે.

ઢ. સમાધક ખાતાનો ભાગદાર મૈયત કે પરાગદા થાય તો તેના વારસનું નામ ખીજા ભાગદારે ખુશી ન હોય તોપણ નોંધી શકાય છે.

ઈ સમાધક ખાતામાં નામનો વધારો થાય એ રિતે નામ નોંધવાની મનાઈ છે.

૨૮ બહારબલી જમીન માટે ઠરેલાં વિશેષ ધારણા નીચે મુજબ છે.

અ. બહારબલી જમીન ધરાવનારનો વંશ એટલે પુરૂષ વંશથી ઉતરેલો પુરૂષ જાતનો ઇસમ સમજવો.

બ. બહારબલી પત્રકે પુરૂષનું નામ દાખલ હોય તો મરનારનો છોકરો, છોકરાનો પુરૂષ વંશ, મરનારની સ્ત્રી, મરનારના છોકરાની કે તેના પુરૂષવંશની સ્ત્રીઓ, મરનારનો બાપ, મરનારની મા, એટલાં સીધાં વારસ ગણાય છે. અને તે શિવાયનાં દત્તક પુત્ર સહિત તેનાં વારસ ગણાય છે.

ક. બહારબલી જમીનના મેં બદલામાં સગીરના વાલીનું નામ દાખલ કરવામાં આવતું નથી. ફક્ત સગીરનું જ નામ ખાતામાં દાખલ કરવું એમ ઠરેલું છે.

ઢ. દેવસ્થાનને નામે જમીન ચાલતી હોય તેનો કોઈ કારણથી મેં બદલો થઈ શકતો નથી. માત્ર દેવસ્થાનનો પુજારી અગર વહિવટ

કરનાર મરી ગયો હોય તો તેના કાયદેસર વારસનું નામ દાખલ થઇ શકે છે. અથવા પુઞ્જરી પુજા સેવાનું રાજનામું આપે તો તેના ખીજા લાયક વારસનું નામ દાખલ થઇ શકે છે. ઉપરના બે પ્રસંગ શિવાયના પ્રસંગે: એટલે કે પુજારી મૈયત થતાં વારસ પુજા સેવા કરવાની ના પાડતો હોય તો દેવસ્થાનના વહિવટ અને સાંપ્રદાયને અનુસરી લાયક હોય એવા ત્રાહિત સખશનું નામ વહિવટદાર-મહાલકરી, શ્રી. સરકારની મરજી હોય ત્યાં સુધી એ માણસને પુજા સેવા કરવા દેવાની શરતે નવા પુજારી તરીકે દાખલ કરી શકે છે. દેવસ્થાનના નામે ચાલતી જમીન ખાલસા કરવાની મનાઇ છે. આવાં દેવસ્થાન પરદહમાં હોય તો વહિવટદાર-મહાલકરીએ નામ બદલવું નહિં. પણ કામ બનાવી બહારબહી ખાતાના મુખ્ય અમલદાર તરફ મોકલવું એમ ઠરેલું છે. દેવસ્થાનના નામે ચાલતી જમીન તેના વહિવટ કરનારથી અગર પુજારીથી કોઇ પણ સખસને સ્વત્વાર્પણથી એટલે કે ગીરો, વેચાણ, બક્ષીસ, ધર્માદા વિગેરેથી આપી શકાતી નથી. તેમજ કોઇથી રાખી પણ શકાતી નથી. છતાં એવું કૃત્ય કર્યું હોય તો તે જમીન પરત લઇ દેવ દેવસ્થાનને નામે દાખલ કરવી અને પુજારી કે વહીવટ કરનાર હોય તેને બદલી નાંખવા વહીવટદાર મહાલકરી સાહેબે તજવીજ કરવી એમ ઠરેલું છે.

૬. ધર્માદા ચાકરીના વહિવટે ચાલતી બહારબહી જમીન સર સુખા સા. ની અગાઉથી પરવાનગી મેળવ્યા શિવાય ગીરો, વેચાણ, બક્ષીસ, ધર્માદા કે વસીયતના માથી આપી શકાતી નથી. એવી પરવાનગી મેળવ્યા શિવાય આપે તો એ જમીન આપનારના ખાતેથી તથા બહારબહી વહીવટેથી કમી કરી, રાખનારના નામે સરકારી

તરીકે ખાતે ચઢાવવામાં આવે છે. પ્રથમ એવો વહિવટ હતો કે એવા પ્રસંગે જમીન હરરાજ કરી દેવી. પણ હવે હરરાજ કરતા નથી. રાખનારના ખાતે ભર દરથી ચઢાવે છે. વગર પરવાનગીએ વસીયત નામાથી જમીન આપી હોય અને રાખનારે આપનારનો વારસ હોય તો વસીયતનામાથી આપી માટે ખાલસાને પાત્ર થાય છે એમ સમજવું નહિ. ધર્માદા ચાકરીની જમીન બહારબલી તરીકે ચલાવવાની જરૂર હોય તો મરનારના પુરૂષ વંશમાં આવતા વારસના નામે દાખલ કરવી એમ ઠરેલું છે.

ફ. વેચાણીયા એ હયાતી આઠ આની, તથા ધરાણીયા એક હયાતી આઠ આની, અને બીજી હયાતી બાર આનીથી ચલાવેલી જમીનનો કોઇ પણ કારણથી મોં ખતો થઇ શકશે નહિ. અથવા એવી જમીન ગીરો, વેચાણ, બક્ષીસ કે વસીયતનામાથી આપી શકાશે નહિ. માત્ર એવી જમીન ધારણ કરનાર મરી જાય ત્યારે તેના પુરૂષ વંશના વારસના નામે મરત પ્રમાણે આઠ અથવા બાર આનાથી જેમ હોય તેમ નામ ફેર કરવાનું અને ફેરેલી હયાતી ખાદ પુરાદરથી જમીન કબજેદારના નામે સરકારી તરીકે દાખલ કરવાનું ઠર્યું છે. અને એવું કરવાનો અધિકાર વહિવટદાર-મહાલકરીનો છે. આવી જમીનનું કોઇ ગીરો, વેચાણ, બક્ષીસ કે વસીયત નામાથી સ્વત્વાર્પણ કરે તો તે કર્યા તારીખથી તે જમીન કાયદેસર કબજેદારના નામે સરકારી તરીકે પુરા દરથી ચઢાવવાનો વહિવટદાર-મહાલકરીને અધિકાર છે. આવા પ્રસંગે એ જમીન હરરાજ થતી નથી. સ્વત્વાર્પણનો વ્યવહાર બહારબલી સેટલમેન્ટ થતાં પહેલાંનો હોય તો ધારણ કરનાર મૈયત થાય ત્યાં સુધી ભર દર લાગુ ન કરવા એમ ઠરેલું છે.

લ. અથામણીયા અદારખલી જમીનનો કોઇ કારણથી મોં
 બદલો થતો નથી. તેમ એવી જમીન ગીરો, વેચાણ, બક્ષીસ કે
 ધર્માદા યા વસીયતનામાથી આપી શકાતી નથી, પણ એવી જમીન
 ધારણ કરનાર મૈયત થાય તો તેના વારસના નામે અગર ગીરો
 વેચાણ વિગેરેથી રાખનારના નામે ભર દરથી સરકારી તરીકે વહિ-
 વટદાર-મહાલકરી મોં બદલો કરીને ચઢાવી શકે છે. વારસ કે કબજે-
 દાર એ જમીન પરથી હક્ક છોડી દે તો સરકારી પડતરમાં કાઢી
 હરરાજ કરવામાં આવે છે. આવી જમીનનું સ્વત્વાર્પણ અદારખલી
 સેટલમેન્ટ થતાં પહેલાંનું થએલું હોય તો ધારણ કરનાર જીવે ત્યાં
 સુધી એવા જમીન અદારખલી તરીકે રાખવામાં આવે છે.

મ. ગીરાસ, પાંટો, સલામીયા, જાત ધર્માદાય, વજીરો
 ઇનામ, હાડીયા, વેચાણીયા, ઘરાણીયા, તથા રાણવટીયાના
 હેડે ચાલતી અદારખલી જમીન બદલ પહેલા અગર બીજા વર્ગની
 સનદ આપવામાં આવી હોય અગર આપવા બેવી હોય તો નજરાણો
 લીધા શિવાય તેવી જમીનનો કોઇ પણ કારણથી વહિવટદાર-મહાલ-
 કરી મોં બદલો કરી શકતા નથી અને સનદ આપવામાં આવેલી ન
 હોય પણ તે જમીન અદારખલી પત્રકે સ્ત્રિના નામે ચાલતી હોય
 તો તેવી જમીનનો પણ નામ ફેર કે મોં બદલો તેઓ કરી શકતા
 નથી. એવા પ્રસંગે કામ બનાવી છેવટના હુકમ માટે અદારખલી
 ખાતે મોકલવું પડે છે. અદારખલી ખાતુ સ્ત્રિના પછી નામ ફેર
 કરવામાં નીચેના પેરેબ્રાફ વ, શ, સ, હ, ળ પ્રમાણે નીકાલ કરે
 છે. આવી જમીન માટે સનદ મળેલી ન હોય પણ માજી અમલમાં
 મળેલી સનદની સરત પ્રમાણે એ જમીન ચલાવેલી હોય તો એવી
 જમીનનો કોઇ કારણે મોં બદલો થઇ શકતો નથી. માત્ર સનદની

સરતને અનુસરી વહીવટદાર-મહાલકરી નામફેર કરી શકે છે. અને શરત વિરુદ્ધનાં કામોમાં છેવટ ઠરાવ થવા બહારખલી ખાતે લખી શકે છે. ગીરાસ ખાતેથી થએલા ઠરાવવાળી જમીનના મોં બદલા કે નામ ફેર વહીવટદાર-મહાલકરી સાહેબે કરવાં પણ એવા પ્રસંગે છેવટ નીકાલ બહારખલી ખાતાએ કરવો એમ ઠરેલું છે. માજી વહિવટ પ્રમાણે ધનામ કમીટી લેવાય છે એવી જમીનના પુરૂષ વંશના સીધા વારસના નામે મોં બદલા વહીવટદાર-મહાલકરી સાહેબે કરવા એમ નક્કી થયું છે.

બ સાસરીયાં તરફથી સ્ત્રિને વારસાધમાં મળેલી જમીન સ્ત્રિનું મરણ થવાથી તેની પાછળ દિકરો હોય તો દિકરાને નામે સેટલમેન્ટમાં વધારો કર્યા શિવાય સનદના વર્ગને અનુસરીને ચલાવવા અને સનદ આપવા હ્યુ છે. મરનાર સ્ત્રિને દિકરો ન હોય પણ બીજા ઉતરાધિકારી હોય ત્યારે સંવત ૧૮૬૦ પહેલાંની જમીન સંપાદન કરેલી હોય તો નિયમ પ્રમાણે જે સલામી નક્કી કરવામાં આવે તે ઉપરાંત ચાર આની લેવાની ઠરાવી સનદ આપવી. પરંતુ મરનાર સ્ત્રિનાં સગાંમાંથીજ જે કોઇ દાવેદાર હોય અને તે દાવેદારનો મરનાર સ્ત્રિના ઘણી સાથે સ્વતંત્ર સંબંધ ન હોય તો તેવા વારસના નામે જમીન દાખલ કરતી વખતે તે જમીન સરકારી ખાતાની જમીન તરીકે દાખલ કરવી. પણ તે દાવેદાર વેચાણ હકથી દાવેદાર હોય તો તેણે મરનાર સ્ત્રિ પાસેથી સંવત ૧૮૬૦ પહેલાં સંપાદન કરી હોયતો ચાર આની વધારે ચઢાવીને સનદ આપવી અને સંવત ૧૮૬૦ પછીની સંપાદન કરેલી હોય તો છ આની વધારો ચઢાવી સનદ આપવી એમ ઠરેલું છે.

જા. પીયર તરફથી મળેલી જમીનચાળી સ્ત્રિ મૈયત થાય અને તેને દિકરો દિકરી અગર ધણી અથવા બંધુ વર્ગના વારસો તથા ધણીના પીત્રાઇ અગર તેના વારસો હોય તો તેમને એ જમીન સંવત ૧૮૬૦ પહેલાં સંપાદન કરેલી હોય તો એ આની વધારે ચઢાવીને સનંદ આપવી અને સંવત ૧૮૬૦ પછીની હોય તો ૪ આની વધારે ચઢાવીને સનંદ આપવી તથા સનંદ આપ્યા પ્રમાણે જમીન પાળની એમ ઠરેલું છે.

સ. પ્રેરેઆફ જા પ્રમાણેની મરનાર સ્ત્રિના પછીના દાવેદારને સ્ત્રિના પીતાનાજ વારસો હોય જેમકે કાકા, કાકાના દિકરા વિગેરે અગર બીજા પીત્રાઇ સગા હોય ત્યાં વધારે સલામી ન લેતાં નિયમ પ્રમાણેજ સલામી લઇને સનંદ આપવી અને જમીન ચલાવવી એમ ઠરેલું છે.

હ. પ્રેરેઆફ જા પ્રમાણેની સ્ત્રિએ જમીન વેચાણ કરેલી હોવાથી વેચાણ રાખનાર દાવેદાર હોય અને તે જમીન સંવત ૧૮૬૦ પહેલાંની સંપાદન કરેલી હોય તો ચાર આની વધારે લઇને સનંદ આપવી અને સંવત ૧૮૬૦ પછીની હોય તો છ આની વધારે લઇને સનંદ આપવી તથા જમીન ચલાવવી એમ ઠરેલું છે.

ઝ. સેટલમેન્ટ વખતે એક સ્ત્રિ અને એક મરદ એવા બેનું એકત્ર નામ દાખલ થઇ સનંદ આપેલી હોય અને તેમાંથી માત્ર સ્ત્રિ મરણ પામી હોય તો સનંદની શરત પ્રમાણે તેની જગાએ તેના વારસનાં નામ દાખલ કરવાં એમ ઠરેલું છે.

૨૯ ઇનામી ગામોની જદીદ જમીનના મેં બદલા ઇનામદારો એજ કરવાના છે તે બાબત બહારખલી ખાતે અરજી કરવાની નથી એમ ઠરાવ્યું છે.

૩૦ બાંહેધરીવાળો ઇસમ ખાતેદાર હોય અને તે મૈયત થાય તો અથવા બાંહેધરીવાળી મિલ્કતનું કાયમને માટે સ્વત્વાર્પણ થાય તો નામફેર માટેની અરજી ગીરાસ આસિસ્ટન્ટ સાહેબ તરફ કરવા ઠર્યું છે. આવા પ્રસંગે તલાટીએ મહાલમાં ખબર આપવી જોઈએ અને તે ઉપરથી મહાલે ગીરાસીયાને તથા સ્વત્વાર્પણ કરાવી લેનારને નામફેર કરાવી લેવાની નોટીસ આપી ગીરાસ ખાતે લખી મોકલવું જોઈએ એમ ઠરેલું છે.

૩૧ આંકડીઆ વિગેરે પ્રકારનાં (પરભાર્યા શિવાયનાં) ગામો જોના નામે ચાલતાં હોય તે :મૈયત થાય તો તેની અવેજીએ તેના વારસનું નામ દાખલ કરવાને માટે વારસોના તથા બીજા સંબંધ કર્તા સખસોના જવાબ તથા દફતર ઉપરથી કામ બનાવી વહીવટદાર-મહાલકરી સાહેબે પ્રાંતના સુબા સાહેબ તરફ મોકલવું અને તેઓ સાહેબે પોતાના અભિપ્રાય સહ આંકડીયા શાખા મારફત એ કામ સર સુબા સાહેબ તરફ મોકલવું એમ ઠરેલું છે. ફરતા આંકડાનાં ગામો માટે નામ ફેરનો હુકમ સરસુબા સાહેબ કરી શકે છે અને એક આંકડી ગામો માટે તેઓ સાહેબ પોતાના અભિપ્રાય સહ શ્રીમંત સરકારનો હુકમ મેળવવા આગળ લખી શકે છે.

૩૨ કોઇ ઇનામી ગામ ધારણ કરનાર ગુજરી જાય તો ગામનો વહિવટ નજીકના સરકારી ગામના તલાટીને સોંપવા અને ઇનામી ગામ ધારણ કરનાર ક્યારે ગુજરી ગયો તથા તેને કોણ કોણ કેવી રિતના વારસ છે વિગેરે હકિકત બહાર ખળી ખાતાના મુખ્ય અધિકારીને જાહેર કરવા વહિવટદાર-મહાલકરી સાહેબે તજવીજ કરવી એમ ઠરેલું છે.

૩૩ ઇનામી ગામ અથવા વતન ધારણ કરનાર ગુજરી જાય એટલે તેમના વારસોએ મરણની તારીખથી અઢી માસની મુદતમાં દાવો નોંધાવવો જોઈએ એમ ઠરેલું છે.

૩૪ મહંતપણું વંશપરંપરાનું હોય તે શિવાયને પ્રસંગે દેવ-સ્થાનના નામે અગર મહંત કે ત્યાગી લોકોના નામે ધર્માદ્વા અગર બીજા પ્રકારે ગામ ચાલતાં હોય ત્યારે; તેવા મહંતો કે ત્યાગીઓએ પોતાની હયાતીમાં ચેલો પસંદ કરી, શ્રી. સરકારની મંજૂરી મેળવી લેવી જોઈએ. જો એમ નહિં કર્યું હોય તો મહંત કે ત્યાગીએ મુંડેલો અથવા તેમના અનુયાયીઓએ પસંદ કરેલો ચેલો, શ્રી. સરકાર તરફથી મહંતના મરણ બાદ માન્ય કરવામાં આવશે નહિં. ખાસ પ્રસંગે મરણ બાદ અનુયાયીઓ ચેલો પસંદ કરે અગર તેમ કરવાનો રિવાજ હોય તો પણ એવા પ્રસંગે શ્રી. સરકારની મંજૂરી લેવી પડશે એમ ઠરેલું છે. મંજૂરીની યાદીઓ બહારખણી ખાતે મોકલવી પડે છે.

(૩૫) નરવા વહિવટનાં ગામે મોં બદલા માટે ઉપરનું ધોરણ લાગુ થતું નથી. એવા ગામના જે તે ગામે જે વહિવટ ચાલતો હોય તે ધોરણે મોં બદલા કરવાના છે એમ નામ. મં. મં, હ. અંક. A. ૧૧ તા. ૧૧-૧૦-૧૯૧૫ થી ઠરેલું છે.

લેખકના બે બોલ.

ખેડૂતની આખાદીથી રાજ્યની આખાદી છે એમ વડોદરા રાજ્ય સારી રિતે સમજે છે. અને તેથી ખેડૂતની ઉન્નતિના આપણા રાજ્યમાં અનેક રસ્તા યોજાયા છે. કેટલાંક રાજ્યમાં ખેડૂત પોતાનું ઘર ભાડે આપી શકતો નથી. તેમજ ખેતીની જમીન ખીજને ખેડવા પણ આપી શકતો નથી. આપણે ત્યાં એવા કોઈ પ્રકારની કનડગત નથી. કેટલાંક રાજ્યોમાં નમણી ખેડ કરે એની જમીન આંચકી લેવાય છે, તથા વિધવાઓને તગડી મુકે છે અથવા વિધવાઓની હરરાજી બોલાવવાનાં જાહેરનામાં નીકળે છે. આપણે ત્યાં જમીન ખાતેદાર પોતે ખેડે કે ખીજને ખેડવા આપે, વાવેતર કરે કે પડતર રાખે તો પણ કંઈ વાંધો લેવામાં આવતો નથી. તેમજ વિધવા સ્ત્રી, ધણીની મિલકત હોય તો જીવતાં સુધી ભોગવી શકે છે વળી વેચવા કે કાઢને આપવા ધારે તો આપી પણ શકે છે. વળી સર્વેને ગીરો વેચાણ, બક્ષીસ તથા ધર્માંદા હક્ક છે. કેટલાંક રાજ્યોમાં ખેતીના પાકમાંથી અડધ ભાગ, ત્રીજો ભાગ, ચોથો ભાગ લેવાય છે અને તે ઉપરાંત સાંતી વેરો, હવાલદારી, માંડવી, સુખડી, ખરાબત, કુંવર સુખડી, ચુક્કાવેરો, માપલાં, ખોળો, મુડી, ચપડી, કામદારી, ખેડૂત ખરાબત, ગામ ઝાંખો, પછડા વેરો, મસવાડી, ઉંમર વેરો, ઉભડ વેરો, ઉચકો, પુંછી વેરો, ધુંખા વેરો, લગ્ન વજે વેચાણ, દલાલી, વેરો, રાત વેરો, ઘાસ વેરો, હાથી વેરો, કાઠવેરો, ચાકડા વેરો, કસબ વેરો, સાળ વેરો, ઝુપડી વેરો, ખલવાડ દુરસ્તી વેરો વિગેરે વિગેરે અનેક પ્રકારના વેરો લેવાય છે. આ કારણે ત્યાંની વસ્તિ ધરાઈને ધાન પણ

ભાળતી નથી. અને વડોદરા તથા ઇંગ્લેન્ડ રાજ્યમાં દિકરીઓ વેચી જઈ દેવામાંથી છુટે છે. આપણા રાજ્યમાં એના જેવી અનેક ઉપાધીયો હતી તે શ્રીમંત મહારાજ સાહેબે કૃપાવંત થઈ બંધ કરી છે. અને આદર્શ વિદ્યોદી વહિવટ દાખલ કર્યો છે. ત્રીજી સાલ હીમ પડ્યું એ વર્ષે કેટલાંક રાજ્યોમાં કુંવર કુંવરીનાં લગ્ન થયાં તેથી છુટ તહકુબી આપવાને બદલે સવાઈ વિદ્યોદી વસુલ થઈ હતી અને કેટલાંક રાજ્યોમાં વળી મોટરો ખરીદી તેના ખર્ચના ફાળા વિદ્યોદી ઉપરાંત લેવાયા હતા; ત્યારે તેજ સાલમાં આપણે ત્યાં નામં યુવરાજશ્રીના લગ્નનું મોટું ખર્ચ આવેલું છતાં, શ્રીમંત સરકારે બહોળા હાથે છુટ-તહકુબી અને તગાવી આપ્યાં હતાં. હું મારા જુદા જુદા રાજ્યોના અનુભવથી કહી શકું છું; કે વડોદરા રાજ્યની વૃત્તિ ખેડુતને કનડગત કરવાની નથી પણ તેને દિન પ્રતિદિન આપાદ થએલો જોવાની છે. ખેડુત ભાઈઓને હું ચોકમે ચોકખા શબ્દોમાં જણાવું છું કે, તમારાં સદ્ભાગ્ય સમજો કે મેં ઉપર જણાવ્યાં છે તેવા વહિવટવાળાં રાજ્યોમાં તમારો જન્મ થયો નથી.

તમે કાયરપણું છોડો અને સાચું બોલો તો શ્રીમંતના-રાજ્યમાં હું એવો બે માથાવાળો કોઈ માનવી જોતો નથી કે જે તમને ગેરવ્યા-જબી રીતે હેરાન કરી શકે અગર તમારી પાસેથી એક દમડી પણ લાંચમાં લઈ શકે. ધ્રાંગધ્રા રાજ્યની રૈયતને મી. શંખપાળ ફોજદાર સામે ન્યાય મળે અને વડોદરા રાજ્યની રૈયતને ન મળે એવી શંકાજ શા માટે કરાયે ? ભાઈઓ ! સુરાજ્યના સરથાપક શ્રીમંત મહારાજ સાહેબનું દિર્ઘાયુષ્ય પ્રભુ પાસે માગો અને શ્રીમંત સરકાર મહારાજ સાહેબની જય બોલાવી પરમકૃપાળુ પરમાત્માને હાજર સમજી પ્રતિજ્ઞા

લ્યો કે મોં બદલા નિમીતે અમે રાતી પાછ પલુ કોઇને દાન-દક્ષિણા
તેમજ લાંચ રૂશવતમાં કદાપી કાળે આપીશું નહિં.

મોં બદલા નિમીતે કોઇ નાણાં માગે અથવા પૈસા ખાવાની
લાલચે અથડામણ ઉભી કરે તો તેની ખબર અમને તરત
પહોંચાડજો. ”

લી. સેવક,

સોમનાથ મ. દવે.

વ્યવસ્થાપક, પરોપકાર કાર્યાલય.

મુ. પાનસર (ઉત્તર ગુજરાત)

વડોદરા રાજ્યની પ્રજાને વિનતી

કાંઈ ભાઈને કાંઈ સરકારી નોકર તરફથી, પટેલ તલાટી તરફથી અગર મામપંચાયતના મેમ્બરો તરફથી અથવા ચૌદ-શીયાઓની ટોળી તરફથી કાંઈ પણ પ્રકારની ગેરકાયદે પંજવણી થતી હોય, પંજવણીના લીધે નાણાં આપવાં પડે એમ હોય કે આપવાં પડ્યાં હોય, પંજવણીના લીધે ગેરકાયદે વેઠ કરવી પડી હોય કે કરવી પડતી હોય તો અમને નીચેના શિરનામે ખાનગી ખર્ચર આપજો. નનામું લખશો નહિં. તથા તમારા સાથે પત્રવ્યવહાર કરી સકાય એવું પુરેપુરું શિરનામું લખવાનું ચુકશે નહિં. તમારું નામ બહાર નહિં પાડીયે તેની ખાતરી રાખજો.

દરબારોના દુઃખીયા ખેડુતોને વિનંતિ.

તમારા દરબાર અથોગ્ય રીતે વિધોટી વધારો કરતા હોય, તમને જમીન અને ઘર છોડી ચાલ્યા જવાનું કહેતા હોય અથવા વેઠમાં તગડતા હોય કે બીજી કંઈ કનડગતો કરતા હોય તેમજ નખળાં વર્ષે છુટ તહકુમ્મી ન આપતા હોય તો તમારાં સાચાં દુઃખ જણાવી સલાહ તથા સહાય મફત મેળવજો.

વ્યવસ્થાપક, પરોપકાર કાર્યાલય

મુ. પાનસર (હિતર-મુજરાત)

બી સુર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પટેલ મુગ્ધવંદનાથ ત્રિકમલાલે
છાપી. ડૉ. પાનકોરનાકા-અમદાવાદ.

જુજ ખર્ચમાં ઝાઝો લાભ

પરોપકાર પત્રિકા

૩. ૧-૮-૦ મની ઝાઝરથી મોકલનારને તા. ૩૧-૧૨-૧૯૩૦ સુધીમાં પ્રસિદ્ધ થશે તેટલી પરોપકાર પત્રિકાઓ મોકલવામાં આવશે. ઉપરાંત નીચેના ૮ પુસ્તકો પહોંચતાં કરવામાં આવશે.

પુસ્તકોનાં નામ

૧. વેકનો ટીકત્રણો ધારો ૨. બાળલક્ષ ૩. મોં-બદલો ૪. ધરધારની મંજુરી ૫. આયપત વેશે ૬. ઝોબો અને બેશલ ૭. ચૌદશીયા ટોળી કે ચંડાળ ચોકડી ૮. પટેલ પાડો કે સુડી વચ્ચેની સોપારી.

સસ્તી જાહેર ખખરો

અમારાં પુસ્તકોની ૧૦૦૦ તથા પત્રિકાની ૨૦૦૦ કોપી નીકળે છે. પુસ્તકોનાં એક પેજ જેટલી જાહેર ખખરોનાં દર એક વખત માટે રૂ. ૩-૦-૦ છે અને પત્રિકામાં તેટલી જાહેર ખખર છપામણીનો દર પણ એક વખત માટે રૂ. ૩-૦-૦ છે.

અધ્યક્ષ-પરોપકાર કાર્યાલય

મુ: પાનસર (ઉત્તર-ગુજરાત)

